

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/151/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3620010164
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3620010164.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Michala Antalu a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Petra Tótha v trestnej veci odsúdenej B. M., nar. XX.XX.XXXX v Z., trvale bytom Z., K. XXX/XX, okres Z., t. č. na slobode, pre trestný čin prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písm. d) Tr. zákona, o návrhu odsúdenej na zahladenie odsúdenia, na neverejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 16. novembra 2020 prejednal sťažnosť odsúdenej proti uzneseniu Okresného súdu Partizánske zo dňa 01. októbra 2020 pod sp. zn. 2Nt/10/2020 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c) Tr. poriadku s a sťažnosť odsúdenej B. M. z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Partizánske uznesením zo dňa 01. októbra 2020 pod sp. zn. 2Nt/10/2020 podľa § 92 odsek 1 písm. c) Tr. zákona zamietol návrh odsúdenej B. M., nar. XX.XX.XXXX na zahladenie odsúdenia v trestnej veci vedenej proti nej Okresným súdom Partizánske pod sp. zn. 0T/1/2013 pre trestný čin prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písm. d) Tr. zákona. Svoje rozhodnutie okresný súd odôvodnil tým, že odsúdená žiadala zahladiť odsúdenie v uvedenej trestnej veci, v ktorej bola právoplatným (11. januára 2013) trestným rozkazom zo dňa 11. januára 2013 uznaná za vinnú zo spáchania trestného činu prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písm. d) Tr. zákona, za ktorý jej bol uložený najskôr výchovný trest odňatia slobody, t. j. nespojený s jeho bezprostredným výkonom vo výmere 4 mesiace, s určením skúšobnej doby na 1 rok, pričom v určenej skúšobnej dobe odsúdená spáchala až dva trestné činy samostatným konaním a to dokonca zhodne ten istý prečin ako v posudzovanom prípade, na podklade čoho potom Okresný súd Partizánske uznesením zo dňa 24. februára 2016, sp. zn., 0T/1/2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 30. júna 2016 pod sp. zn. 3Tos/27/2016 jej bol nariadený výkon predtým uloženého trestu odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Odsúdená B. M. výkon trestu odňatia slobody nastúpila dňa 02. januára 2017 a následne uznesením Okresného súdu Nitra zo dňa 29. marca 2017, sp. zn. 4Pp/16/2017 bola právoplatne toho istého dňa podmiennečne prepustená na slobodu s určením skúšobnej doby 1 rok s tým, že ďalším uznesením Okresný súd Nitra v tej iste veci právoplatne (20. novembra 2018) uznesením zo dňa 25. októbra 2018 vyslovil, že sa odsúdená v určenej skúšobnej dobe osvedčila a má sa za to, že trest odňatia slobody vykonala dňom 29. marca 2017, kedy bola podmiennečne prepustená na slobodu. Okresný súd v tejto súvislosti poukázal, že od tohto dňa jej začala plynúť zákonná trojročná lehota k tomu, aby preukázala schopnosť nepretržite viesť riadny život a mohlo by tak byť predmetné odsúdenie B. M. zahladené. Okresný súd síce nezistil, že odsúdená v tejto lehote spáchala nejaký trestný čin, ale bola počas tejto doby dvakrát priestupkovo postihovaná za porušenie predpisov na úseku cestnej premávky - dňa 22. novembra 2017 spáchala priestupok proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 odsek 1 písm. l) Zákona č. 372/1990 Zb. tým, že sa nevenovala dostatočne vedeniu svojho vozidla, za čo jej bola uložená bloková pokuta v sume -10,- €, s miestom spáchania skutku v E. na ulici B. a dňa 24. januára

2020 spáchala opätovne priestupok proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 odsek 1 písm. l) Zákona č. 372/1990 Zb., keď ako vodič osobného motorového vozidla zastavila a stála na cestnej a inej verejne prístupnej zeleni, za čo jej bola uložená bloková pokuta -20,- €. Okresný súd dospel k záveru, že povaha a charakter spáchaných priestupkov má spojitosť s vedením motorového vozidla, v súvislosti s ktorým bola aj trestne stíhaná, odsúdená a bol jej uložený za to nepodmienečný trest odňatia slobody a že táto skutočnosť, aj napriek tomu, že v zákonnej trojročnej lehote nespáchala už žiaden trestný čin, odsúdená dostatočne nepreukázala, že je schopná viesť riadny život nepretržite po zákonnú dobu v zmysle ustanovenia § 92 odsek 1 písm. c) Tr. zákona, pretože v jej prípade nešlo o žiaden jednorazový exces v oboch prípadoch ňou spáchaných priestupkov, nesúvisiaci s jej trestnou činnosťou, keď odsúdená nedokázala nebyť postihnutá ani za priestupok a nepretržite tak viesť riadny život po zákonnú dobu nevyhnutnú pre zahľadanie odsúdenia, ktorého sa svojim návrhom domáhala.

Proti citovanému uzneseniu v zákonnej lehote troch pracovných dní od jeho oznámenia (doručenia písomného vyhotovenia napadnutého uznesenia) podala odsúdená B. M. písomne sťažnosť, ktorú odôvodnila tým, že napadnuté uznesenie považuje za nesprávne a neprimerane prísne, ktoré má dopad na jej ďalší život, jej zárobkové možnosti a výživu jej nezaopatreného dieťaťa. Pokiaľ ide o ňou spáchané oba priestupky, tieto osobne považuje za priestupky drobného charakteru. V prípade najstaršieho z nich poukázala na to, že neúmyselne zasmätkovala na križovatke v E., keď dopravnú situáciu predtým nepoznala a čo sa môže stať každému. V druhom prípade sa priestupok stal priamo pred jej domom, kde má trvalý pobyt, keď zaparkovala mimo vyhradené miesta pre parkovanie, pretože všetky už boli obsadené a ona si potrebovala iba vyložiť veci z auta, čo trvalo iba pár minút a čoho si všimli mestskí policajti, ktorí o ulicu ďalej riešili inú osobu, pričom ale na mieste, kde zastavila nebola žiadna zeleň. Následne podala žiadosť mestu o vyhradené parkovacie miesto, čo však nemalo vplyv na tento priestupok. Návrh na zahľadanie odsúdenia podala z dôvodu, že sa stará ako samoživiteľ o plnoletú, ale stále nezaopatrenú dcéru, ktorá študuje medicínu, pričom v tomto čase prišla o doterajšie zamestnanie v hoteli a to i v dôsledku zlej pandemickej situácii ohľadom koronavírusu a dostala prísľub zamestnať sa ako opatrovatelka v X., s možným nástupom 06. októbra 2020, pričom podmienkou je výpis z registra trestov bez záznamu. Bez toho nevie, ako bude schopná sa živiť seba samu i svoju dcéru, ktorá má nemalé náklady na štúdium. Preto navrhla, aby nadriadený krajský súd, po starostlivom zvážení všetkých okolností aj tých, na ktoré ona poukázala, napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil a aby sám rozhodol o zahladiení jej odsúdenia.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Partizánske sa k písomne odôvodnenej sťažnosti odsúdenej do konania neverejného zasadnutia krajského súdu nevyjadril.

Krajský súd ako nadriadený súd, na podklade podanej sťažnosti, ktorá mu spolu so spisom bola predložená dňa 28. októbra 2020, preskúmal v zmysle § 192 odsek 1 Tr. poriadku na neverejnom zasadnutí dňa 16. novembra 2020 správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu a dospel k záveru, že hoci sťažnosť odsúdenej bola podaná oprávnenou osobou a včas, táto nie je dôvodná.

Okresný súd v posudzovanej trestnej veci odsúdenej B. M. po podaní jej predmetného návrhu postupoval procesne správne a na podklade zisteného skutkového stavu veci v relevantnom rozsahu rozhodol taktiež vecne správne a zákonne, keď návrh odsúdenej na zahľadanie predmetného odsúdenia ako nedôvodný zamietol. Správne zistil a konštatoval, že odsúdená bola Okresným súdom Partizánske v trestnej veci vedenej pod sp. zn. OT/1/2013 právoplatne uznaná za vinnú zo spáchania trestného činu prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia, za čo jej bol uložený najskôr výchovný trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace s podmienečným odkladom jeho výkonu na určenú skúšobnú dobu 1 rok, pričom však odsúdená sa v tejto skutočne krátkej skúšobnej dobe, inak na samej dolnej hranici zákonného rozpätia opätovne, a to až 2-krát dopustila toho istého trestného činu na obdobných skutkových základoch, pričom v oboch prípadoch odvolací súd dal odsúdenej šancu, keď jej boli uložené iba alternatívne tresty, než trest odňatia slobody, ktorý by pri jeho ukladaní musel byť zo zákona iba nepodmienečným trestom, aby sa odsúdená v budúcnosti už vyvarovala akéhokoľvek ďalšieho protiprávneho konania, t. j. nie len trestnej činnosti ale i priestupkov. Spomínané odsúdenia však pri posudzovaní, či odsúdená splnila podmienky pre svoje osvedčenie sa v trestnej veci vedenej Okresným súdom Partizánske sp. zn. OT/1/2013 ale nebolo možné prehliadnuť a preto jej bol právoplatne nariadený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, so zaradením na jeho výkon do najmiernejšieho ústavu na výkon trestu odňatia slobody, do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Tento

fakticky vykonala tak, ako správne konštatoval aj okresný súd dňom, keď bola podmiennečne prepustená, t. j. dňom 29. marca 2017, keďže sa v určenej skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody osvedčila. Od uvedeného času začala potom plynúť trojročná zákonná lehota pre to, aby odsúdená preukázala nepretržite počas tejto doby schopnosť viesť riadny život a mohla tak dôvodne očakávať zahľadanie predmetného odsúdenia. Ak aj odsúdená, ako správne tiež okresný súd zistil, počas tejto doby nespáchala už žiaden trestný čin, aj podľa názoru krajského súdu bola povinná, aj vzhľadom na svoje predchádzajúci život, vyššie konštatované ďalšie jej odsúdenia prakticky za totožnú trestnú činnosť, vzorne preukázať svoje vedenie riadneho života tým, že sa nedopustí aj menej závažných deliktov - priestupkov. Odsúdená však naopak, spáchala opakovane priestupky a to dokonca svojim charakterom príbuzné k trestnej činnosti, ktorej sa dopustila a vo vzťahu ktorej sa domáhala zahľadania odsúdenia. Bolo povinnosťou odsúdenej si náležite uvedomiť, že súdy jej už v predchádzajúcich dvoch prípadoch dali šancu, keď jej neuložili nepodmiennečné tresty za spáchanie tej istej trestnej činnosti v skúšobnej dobe. Aj keď krajský súd nespochybňuje aktuálne zlú situáciu v súvislosti s pandemickým stavom koronavírusu COVID-u19 na území SR, s dopadom aj na zamestnanie, odsúdená ale nie je celkom limitovaná na trhu práce existujúcim záznamom v registri trestov. Pritom ďalšia skutočnosť, na ktorú sama poukazuje, že jej už toho času dospelá a plnoletá dcéra ešte viazaná na jej pomoc, pretože študuje, malo byť dostatočným motívom k tomu, aby bola obzvlášť obozretnou a aby sa vyvarovala páchaniu akejkoľvek protispoločenskej činnosti, teda nie len páchaniu trestnej činnosti.

Krajský súd vzhľadom na uvedené dôvody, neakceptujúc sťažnostné námietky odsúdenej B. M. rozhodol tak, že jej nedôvodnú sťažnosť podľa § 193 odsek 1 písm. c) Tr. poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e sťažnosť prípustná.